

גוט שבת אלע אידן. *המשך פון פאריגע אויטגאבע...* ר' יהושע האט גאנץ גוט פארשטאנען זייערע פראגעס ד"ה פארוואס האט ער מקדים געווען יענע משפחה פאר זיין אייגענע משפחה. "מיין טייערע קינדער, איירע קשיות זענען ריכטיג... און כדי אייך צו קענען ענטפערן, דארף איך יעצט פארציילן א מעשה וואס איז געשען אסאך יארן צוריק מיט דעם חזון איש. די מעשה גייט אזוי..."

אסאך יארן צוריק ווען ר' יהושע איז געווען א בחור, האט ער געלערנט אין א ישיבה אין בני ברק. צווישען דעם חברה איז געווען א עלטערער בחור וואס האט נאך נישט געטראפן א שידוך. איין טאג האט הרה"ג דער חזון איש זצ"ל גערופן ר' יהושע און די אנדערע בחורים אין ר' יהושע'ס חברה, צו קומען צו אים. באלד דערנאך זענען די בחורים געגאנגען צו דער היים פון דעם חזון איש זצ"ל.

נאכדעם וואס דער חזון איש האט זיך אינטערעסירט אין די בחורים, האט ער געזאגט פאר די בחורים, "אזוי ווי איר זענט חברים פון דעם בחור (וואס מוטשעט זיך מיט שידוכים), עס ליגט אויף אייך א חיוב צו טון שתדלנות פאר אים ווי מער ס'איז שייך צו טרעפן א שידוך."

דער חזון איש האט מדגיש געווען די וויכטיגקייט פון דער מצוה צו העלפן דעם בחור. דערפאר האט דער גדול שטארק גערעדט צו די בחורים אז זיי זאלן זיך טאקע אריינלעגן שטארקע כוחות אין העלפן דעם בחור. די בחורים האבן געפאלגט דעם חזון איש און זיי האבן זיך אריינגעטון אין דער מצוה. ב"ה, אז נאך א שטיק צייט האבן זיי טאקע מצליח געווען צו טרעפן א שידוך פאר יענעם בחור. דער חברה איז געווארן איבערגענומען מיט גרויס שמחה און זיי האבן נישט געקענט ווארטן צו קענען איבערגעבן די גוטע בשורה פאר דעם חזון איש. זיי זענען געלאפן צו דעם צדיק'ס הויז אים צו מודיע זיין אז זיי האבן מצליח געווען מיט דער ארבעט וואס דער חזון איש האט זיי געהייסן טון.

דער חברה האט געזאגט פאר דעם חזון איש אז די תנאים קומט פאר שפעטער די נאכט. דער חזון איש האט געזאגט פאר זיי אז ער וויל טאקע קומען. דעפאר, האט ער געבעטן פון די בחורים אז זיי זאלן קומען רופן אים ווען די גאנצע עולם שטייט גרייט ביי די תנאים. שפעטער די נאכט, זענען די משפחות צוזאמענגעקומען אין א

געוויסע הויז. דער עולם איז געווען גרייט, און ר' יהושע מיט אן אנדערען בחור זענען געגאנגען רופן דעם חזון איש, אזוי ווי ער האט געהייסן. ווען די צוויי בחורים זענען אנגעקומען צו דעם חזון איש'ס דירה, האבן זיי באמערקט אז די טיר איז געווען אפען. דעפאר האבן זיי געקלאפט שטילעהייט און דאן זענען זיי אריינגעקומען.

זיי האבן געזען ווי דער חזון איש האט געהאלטן אין מיטן רעדן מיט א מאן און דעם מאנ'ס פרוי. דער חזון איש האט באמערקט אז די צוויי בחורים זענען אריינגעקומען, אבער ער האט גארנישט געזאגט פאר זיי. זיי האבן געזען ווי דער חזון איש איז געווען אינגאנצען פארנומען מיט דעם מאן און פרוי. צוליב דעם, האבן די בחורים נישט געוואלט שטערען דעם גדול. זיי האבן זיך פארגעשטעלט אז לכאורה וועט דער רב באלד ענדיגען און נאכדעם וועט ער קומען מיט זיי צו די תנאים. אבער, נאך א שטיק צייט, האבן די בחורים געזען אז דער חזון איש יאגט זיך נישט.

דער מאן און זיין פרוי האבן געהאלטן א לאנגע ליסט פון זאכן, אזוי ווי מיני פאדעם, קנעפלעך, נאדל, וכו' און זיי האבן געליינט פון דער ליסט. דער מאן האט אויסגערופן א זאך פון דעם ליסט, און דאן האט זיין פרוי געפרעגט דעם חזון איש, "זאלן מיר האלטן דעם אין אונזער געשעפט?" טאמער דער חזון איש האט געענטפערט "ניין," איז

דער מאן געגאנגען ווייטער מיט דעם ליסט. טאמער דער חזון איש האט געזאגט "יא," דאן האט איינער פון די צוויי מענטשן געפרעגט דעם חזון איש, "וויפיל זאל מען באצאלן פאר עס?... איז דאס די ביליגסטע פרייז וואס מען קען פארשאפן די זאך?" נאכאמאל און נאכאמאל האבן זיי געפרעגט די זעלבע פראגעס פאר יעדע זאך אויפן ליסט. מיט גרויס סבלנות האט דער חזון איש אריינגעטראכט אין יעדע זאך טאמער זיי זאלן עס האלטן אין געשעפט אדער נישט.

סוף כל סוף, נאך מער ווי א שעה, זענען די צוויי מענטשן אויפגעשטאנען גרייטנדיג ארויסצוגיין פונעם שטוב. אויפן וועג ארויס האבן זיי נישט געקענט אויפהערן צו באדאנקען דעם חזון איש. נאר נאכדעם וואס דער מאן און זיין פרוי זענען ארויסגעגאנגען, איז דער חזון איש אויפגעשטאנען צו גיין מיט די צוויי בחורים.

"איר וואונדערט זיך לכאורה," האט דער חזון איש אנגעהויבן צו זאגן פאר די צוויי בחורים בשעת זיי זענען ארויסגעגאנגען פון דער דירה, "פארוואס האב איך אייך געלאזט ווארטן אזוי לאנג, וואס איז פונקט געווען אזוי וויכטיג צו שמועסן מיט די צוויי מענטשן? לאזט מיר מסביר זיין. זעט איר, אז די צוויי מענטשן זענען נעבאך ארויסגעקומען פון די לאגערן אין אייראפא. זיי זענען געקומען קיין א"י האפענדיג צוריקאויפצוברייען זייער לעבן. זיי האבן זיך מיישב געווען צו עפענען א נייען געשעפט, און זיי זענען געקומען צו מיר. איך האב נישט געקענט זיי ארויסהעלפן מיט געלט. אבער, די וועניגסטע זאך וואס איך האב געקענט טון פאר זיי איז געווען צו געבן עצות. יעדע פרוטה וואס זיי לייגען אריין אין זייער געשעפט איז ווערט אסאך. וועגן דעם, האב איך פרובירט צו העלפן זיי מחליט זיין וואס צו קויפן פאר זייער געשעפט. עס איז געווען מיין מצוה צו העלפן זיי. אבער אין אמת'ן אריין, איז עס נישט נאר מיין מצוה, אבער עס איז אייערע מצוה אויך. ווייל איר האט אויך א חיוב ארויסצוהעלפן יענע אידן. דורך איירע ווארטן, האט איר אויך מקיים געווען די מצוה, אזוי אויך ווי די אלע מענטשן וואס איך האב געלאזט ווארטן ביי די תנאים. מיר האבן אלע געהאט א חיוב צו העלפן די צוויי מענטשן עפענען זייער געשעפט כדי זיי וועלן קענען אויפבויען א נייע לעבן." האט דער חזון איש געענדיגט זאגן.

"און אזוי איז די סיבה," האט ר' יהושע פארציילט ווייטער פאר זיינע קינדער שפעט ביי נאכט נאך די סדר, "דאס איז די סיבה פארוואס איך בין געגאנגען צו דער אלמנה מיט די יונגע קינדער און זיי געהאלפן מיט זייער סדר בעפאר איך בין אהיימגעקומען. ווייל עס ליגט אויף אונז אלע... מיך, אייך, און אויף אייערע מאמע און באבע א חויב צו העלפן יענער אלמנה, וויבאלד אז איר זענט אלע א חלק פון כלל ישראל. דורך דעם וואס איר האט געווארט אויף מיך מיט סבלנות אהיימגעקומען, האט איר אויך מקיים געווען די מצוה פון העלפן יענער צובראכענער משפחה די סדר נאכט." ר' יהושע, וואס איז אוועק עטליכע יארן צוריק איז געווען דער ברודער פון ר' חיים ברים, ז"ל. זאגט די גמרא "שלשה סימנים יש באומה זו: הרחמנים, והביישנים, וגומלי חסדים וגו'" (יבמות עט.). דאס אידישע פאלק האט דריי סימנים, זיי האבן רחמנות אויף יענעם, זיי זענען שעמאוודיק, און זיי טון חסד פאר א צווייטן. די חכמים גייען אזוי ווייט צו זאגן אז איינער וואס אים פעלט איינע פון די דריי מידות דארף מען אים חושד זיין אז ער איז נישט קיין איד! לאמיר אויסניצן די 49 מסוגלידיגע ספירה טעג, צו ארבעטן אויף די מידות ("מדה" איז בגמטריא 49), כפרט די מידה פון טון חסד פאר א צווייטען. גוט שבת אלע אידן.